

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Valuta.

Velevažno in za naš gospodarski obstanek skrajno pereče uprašanje o reformi valute bliža se baje rešitvi. Ogerski finančni minister dr. Wekerle napovedal je bil pred kratkim to željno pričakovano regulacijo in vsa Ogerska pritrdila mu je glasno. Te dni mudil se je dr. Wekerle na Dunaju in rezultat njegovih konferencij s finančnim ministrom avstrijskim dr. Steinbachom in z ministrom unanjih zadev grofom Kalnokyjem je baje jako povoljen. Ministra zjedinila sta se takisto glede temeljnega principa, kakor glede vseh važnejših podrobnostij regulacije valute in zajedno storila velevažen korak, sklicala sta namreč za mesec februarja dve posebni enketi, na Dunaj in v Bečimpešto. Ti dve enketi ne bodeta izrekli zgolj principijelno svoje mnenje glede regulacije valute, nego posvetovali se bodeta o vseh modalitetah regulacije same, kakor je bil to dr. Wekerle svoječasu povedal v ogerskem državnem zboru.

Vladi avstrijske in ogerske imata namen, predložiti tema enketama popolnoma izdelani načrt za regulacijo valute, zlasti ker v zmislu avstrijsko-ogerske pogodbe ni pravilno, da bi stoprav ti enketi izdelali načrt, nego je to dolžnost dotične vlade. Enketi posvetovali se bodeta o načrtu za regulacijo valute, kakor ga bodeta predložili obe vladi, enketama bode torej presoditi, oziroma odobriti načrt o razdelitvi bremen, o vrednoti, o pridobitvi potrebnih sredstev, o načinu parlamentarnega obravnavanja te predloge, o udeležitvi tistih bank, katerim je dovoljeno izdavati popirnat denar in končno o principijelni določitvi relacij. Glede vseh teh točk sta finančna ministra avstrijski in ogerski že popolnoma jednih mislij ter bodeta o vseh teh točkah formulovala primerna uprašanja za enketi.

Kakor rečeno, bodeta ti enketi sklicani še tekom meseca februarja in do tega termina morata biti obe vladi zložni ne samo glede velikih principijelnih točk, nego tudi glede vseh potrebnih določb za praktično izvršitev regulacije. Enketi imata eminentno praktičen pomen in čim bodeta sklicani, stopilo bode uprašanje o regulaciji naše valute na trdna tla, postalo bode konkretno.

Finančni minister dr. Steinbach izjavil je bil

v svojem govoru o finančnem eksposé-u, da je stabilizacija avstrijske valute skrajno potrebna in da je zadnji čas poprijeti se resno rešitve tega uprašanja. Rezultat dogovorov mej dr. Steinbachom in ogerskim finančnim ministrom svedoči, da se naš minister drži svoje obljube in ako bode izvršil začetno delo, stekel si bode veliko zaslug, katero mu bodo hvaležno pripoznali vsi narodi avstrijski ne glede na njih politična načela.

V finančnih krogih, avstrijskih in ogerskih, vsprejet je bil načrt finančnih ministrov jako ugodno in pri posvetovanji, na katero sta povabila ministra vse odličnejše in uplivnejše člane Dunajske Haute finance, se je pokazalo, da gledajo ti krogi z zapanjem v bodočnost in da bodo vladno namero krepko podpirali. Tudi v inozemstvu bavijo se finančni krogi z eventualnostjo, da se bode upeljala zlata vrednota, a nikjer ni videti odpora proti temu načrtu, zakaj ondu je znano, da bode Avstro-Ogerska regulovala svojo valuto, ne da bi to oškodilo ravnovesje državnih dohodkov in troškov in zato je upravičena nada, da bomo kmalu imeli za naš gospodarski razvoj, da ne rečemo obstanek, prepotrebno primerno regulovano zlato vrednoto.

Državni zbor.

Na Dunaji 23. januarja.

V včerajšnji seji obravnavale so se še zadnje resolucije k trgovinskim pogodbam, mej njimi za nas velevažna resolucija k znanemu dostavku o carini na vino. Kot zastopniki prizadetih okrajev govorili so posl. Ciani, Pfeifer in Borčić. Izvrstni govor našega domačina posl. Pfeiferja vzbudil je občno pozornost v zbornici.

Predsednik Smolka otvori ob 10. uri dopoldne 102. sejo ter prične takoj obravnavo o nadaljnjih resolucijah.

Jednajsta resolucija, ki je prva na dnevnem redu, zahteva od vlade, da v možno najkrajšem času predloži zbornici zakonski načrt glede odprave živinske kuge na plučah, potom pobijanja okužene živine in določitev svote, katero odmeri država prizadetim lastnikom pobite živine.

Posl. Lienbacher nasvetuje k resoluciji dostavek, naj se vlada pogodi z Nemčijo o garancijah,

katero nam jamčijo ustavljenje mejsebojnega uvoza in izvoza obeh držav le, kadar nastopi silna potreba.

Posl. Fuchs meni, da bode vsled drakoničnih naredb v pogodbi o živinskih kugah vsa kupčija z živino prešla v roke prékupcev, ki se pečajo občno le z živinsko kupčijo. Radi tega nasvetuje, da vlada priredi izvajevalni navod k pogodbi, kateri najstrožje točke pogodbe po moči ublaži.

Posl. Hagenhofer se boji otvorjenja rumunske meje, ker bi vsled nove pogodbe v slučaju unešenja kuge po rumunskem izvozu Nemčija svoje meje zatvorila in bi to upropastilo kmetski življenj naših planin.

Posl. Brenner zahteva, da vlada še v tekočem zasedanji predloži v 11. resoluciji zahtevani zakonski načrt in da vlada zahteva, da se podpore deželnim kmetijskim svetom in družbam še letos zvišajo.

Naslednji govornik Wenger pa še jednično nujno prosi poljedelskega ministra, naj deluje na to, da se rumunska meja ne odpre.

Vladni zastopnik Sperk izjavi, da se vlada z Nemčijo že pogaja in je poslednja pripravljena priznati našemu zakonskemu načrtu jednako veljavo, kakor jo ima njen državni zakon. Vlada bode se podvzela zakonski načrt kmalu predložiti.

Tudi Poljak Krainski obrača se proti otvorjenju rumunske meje iz gališkega stališča.

Na priporočitev poročevalca Hallwicha se resolucija z dostavkoma posl. Lienbacher in Brenner vsprejme.

Ker se je dvanajsta resolucija obravnavala zajedno z deseto v prejšnji seji, dojde na vrsto trinajsta, ki zahteva, da se vlada z vsemi državami, s katerimi je sklenila trgovinske pogodbe, pogodi, da se sestavi v slučajih prepira, izhajajočih iz pogodb, razsodišče, ki ima odločiti prepirno stvar.

Resolucija se na priporočilo posl. Peeza, ki izjavi, da je isto sklenila italijanska zbornica in hoče podoben načrt skleniti i nemška zbornica, vsprejme.

Predsednik Chlumecky izjavi, da boče obravnavo otvoriti o resoluciji k dostavku o carini na vino, čemur se protivi posl. Kajzl, ki zahteva, da se obravnava o četrti resoluciji zadevajoči otvorjenje rumunske meje.

LISTEK.

Neprostovoljni ubijalec.

Povest. Spisal V. G. Korolenko; poslovenil Z. Dokler.

(Dalje in konec.)

Kmalu po tem pogledu se vzbudim iz svojega spanja. Obrnem se, vzdignem sekuro . . . roke so se mi tresle. Pogledam starca. Moje srce je popolnoma otrpnelo. Zavedal sem se zločinstva, kojega sem nameraval učiniti. Pogledal sem vnovič starca. Njegove oči so bile zelene — zletela sva drug proti drugemu. On se ustraši, meče se po zemlji, kot besen. Vzdignem roko in mahnem — stavec ni imel več časa ustati, povali se pod moje noge . . . a jaz sem njega, mrtvega . . . z nogami . . . Postal sem krvoločan, odpusti mi gospod Bog . . . Pripovedovalec je globoko vzdihnil.

— Kaj potem? uprašal sem videč, da je utihnil in se zamislil.

— A, . . . odgovoril je on . . . kaj potem? No, tolkel sem ga, izmival sem se nad njim, pogledal sem okrog: k nam je jabol na malem ko-

njiču Ivan Zaharov; v rokah je imel puško. Približal se je, jaz njemu. Ležal bi bil poleg starca, tako sem sklenol. Pogledal je na me, obrnil konja in zbežal; s puško je konja priganjal.

Zavedel sem se. Na ljudi nisem gledal. Šel sem na kozla, poknil po konjih — in z mesta se niso ganili. Zagledam starčevega sivca pred vozom stati — pozabil sem že nanj. Stal je, kakor da bi bil tako naučen. Jaz sem se prekrižal. Videl sem, da moram tudi to žival zraven gospodarja položiti. Stopil sem k konju: Idi z voza, rekel sem gospej, za slučaj, da bi konji iz strahu vzdijvali. Ubogala je kot mal otrok. Tudi otroci so izstopili in so se matere ovili. Strah jih je bilo — mesto tiho, temno, a vozijo se s temi vragovi.

Izpregel sem konje, vzal zopet sekuro in sem stopil k sivcu. Idi, velel sem mu, idi s pota, jaz te ubijem. Ni hotel iti — Ah ti! . . . Oči so se mi zmračile, lasje pod kapo so ustajali. Zamahnil sem z vso močjo, zadel sem ga na glavo. Zakričal je in se zvalil pod moje noge. Prijel sem ga za noge in ga vzlekel k gospodarju. Ležita tukaj!

Sedite se, velel sem gospej. Posadila je v voz mlajša dva otroka, dečka ni mogla. — „Pomagaj“.

— Približal sem se, dečko je roke proti meni molil. Že sem ga hotel prijeti, a spomnil sem se . . .

Vzdigni ti dečka. Jaz sem krvav, boji se me.

Seli so. Poknil sem z bičem. Konji se niso premaknili. Kaj zdaj? „Posadi dečka na kozla“. Potegnol sem povodce in konji so zdirjali. Krvi so se bali.

Proti jutru sem izročil gospo uradnji v vasi. Sam sem se šel javiti. „Uklenite me, jaz sem morilec“. Gospa je razložila ves dogodek. „Mene je rešil“ je končala. Zvezali so me. Ubožica je plakala. „Zakaj ga vežete? On je dobro delo učinil. Moje otroke je rešil hudodelcev“. Ubožica. Vidši, da se nikdo za njene besede ne zmeni, sklonila se je k meni in me hotela razvezati. Ustavljaj sem se. — Odstrani se. — Odstrani se, tega ne smeš storiti. To je ljudsko, da, božje delo. Sem li kriv ali ne — razsodil bo Bog in dobri ljudje. — „A kakšna krivda bi to bila?“ — Moja ošabnost, sem odgovoril. Radi te sem tudi mej te zlodejce pal — prostovoljno. Od sveta sem se obrnil, na ljudi nisem poslušal, povsod sem samolastno postopal. In to me je dovelo do — zlodejstva . . .

Ubogala je in odstopila. Odpravljala se je na

Posl. Lupul naznani, da odsek še ni ničesar sklenil o četrti resoluciji in nasvetuje, da se vrne odseku, kar se tudi zgodi.

V obravnavo dojde resolucija k dostavku pogodbe o carini na vino.

Resolucija pozivlja vlado pogoditi se neposredno z italijansko vlado, da se znani dostavek premeni potom revizije na način, ki obema državama jednako ugodi in da se za laška uvozna vina določi carinski nastavek, ki ne bode našega domačega vinarstva preveč oškodil. Vlada naj zajedno ukrene pravočasno potrebne naredbe, da se domača vinoreja ne oškoduje in v bodoči konkurenciji kolikor možno podpre in sicer sosebno s tem: a) da se domačim izvoznim vinom dovolijo primerne nizke vozarine po železnicah; b) da se pospeši prodajanje domačih vin na inozemskih vinskih skladiščih in c) da se večje svote dajo na razpolago v iztrebljenje trtne uši.

Posl. Ciani zagovarja resolucijo in jo vsprejemu priporoča.

Naslednji govornik, posl. Pfeifer, zagovarja v izbornem govoru naše vinarstvo in šiba mej odbravanjem poslušalcev nesrečni dostavek v trgovinski pogodbi z Italijo. Takoj početkom zahteva, da se ugonobljenju zadnjih naših vinogradov brani z dovoljnimi sredstvi in se v ta namen dovolijo potrebne svote.

Carina na vino, odmerjena na 3 20 gld., vidi se mu trtna uš št. 2. S pravo trtno ušjo, oziroma št. 1., bi že še šlo, ker je nada, da se nasadé ameriške trte, a naši diplomati so nam donesli drugo hujšo, katera nas bode trpinčila celih 12 let. Čuditi se je, da vinoreja nima milosti v vladnih očeh, ki niti dovoliti neče, da bi se odpisali davki po trtni uši prizadetim vinogradnikom. Popravljanje naših vinogradov ovirala je doslej le vlada, ki nam ni hotela deliti ameriških trt, pač pa je velike svote porabila v popotovanja po Francoskem, katerih uspeh je bil povsem ničeven. Ljudstvo trpi, da se burokratizmu ugodi, ki ne pomisli, da si s tem uniči vir mnogih davkov. Lakota na Ruskem je naravnim potom prouzročena. Sila naših vinogradnikov pa potom vladnih nesrečnih naredeb. Na Ruskem je ni zakrivil nikdo, pri nas vlada. Mi ščitimo prekoristne ptice, Lah je pa ugonobe; mi redimo laškemu kralju do 100.000 njegovih podanikov in njihove družine, da, še na svoje stroške pošiljamo jih domov, k temu pa še laški fiskus napravlja dobro kupčijo s popotnimi listki v tujino.

Poleg vsega tega lovijo še tuji laški ribiči po naših vodah in nam kratijo i isto domačo pravico, konečno pa izdamo še svoje vinorejce! Plača temu je — iredentstvo! Tak položaj bil je mogoč svote dni, ko je Kaligula imenoval svoje konje članom Rimskega senata, a danes? — Znižanje carine daje Italiji silne dobičke, kajti ista dežela pridelala osemkrat toliko vina, nego naša. Poleg tega je še pridelovanje 2- do 5krat boljši kup nego pri nas, tako da se bode hektoliter vina postavil v Ljubljano za 10, 12 gld. Naša vina so se doslej po Koroškem in Kranjskem dobro prodajala, a v bodočnosti je bodo izpodrinila po vsem cenejša laška vina in s tem so uničeni naši vinogradi, kajti vinogradnik si bo premislil darovati 800 gld. za oral sveta, na katerem pridelala vina,

katerega niti prodati ne bode mogel. V ostalem priporoča najtoplejše resolucijo.

Posl. Borčić omenja isto o Dalmaciji, ki bode imela škode do 5 milijonov in katere svet bode izgubil vrednosti za 80 milijonov goldinarjev.

Trgovinski minister slišal je klik par sto ljudij ni pa slišal milijonov drugih. Poslanci ne bodo morilci domovine, konečno priporoča isto tako toplo vsprejem resolucije.

Posl. Heinemann izjavi, da bode glasoval za resolucijo, ker se kot državljan čuti vezanega delati za sodržavljane, katerim preti nesreča, akoprām niso v njegovem volilnem okraji.

Resolucija se na to vsprejme.

Konečno se prečita še drugi in tretjič premenjeni zakonski načrt o grajenji hiš za delavce in se na priporočilo poročevalca Grossa vsprejme.

Seja se na to ob 3. uri popoldne zaključí.

Govor poslanca dr. M. Laginje

v 98. seji drž. zbora dne 16. januarja 1892.
(Konec.)

Omejiti hočem svoje opazke na to, da sta Istra in Dalmacija taki deželi, da na njih tleh nikakoršna druga kultura, ki bi bila količkaj uspešna, ni mogoča nego vinoreja. Tla in klimatični odnošaji, posebno pa suho in rahlo zemljišče so taki, da niti ni misliti na druge stroke gospodarske produkcije, ki bi bile uspešne ali izdatne. Z novci, kar jih dobi za vino, plačuje Dalmatince in Istran svoje davke, z njimi plačuje svoje znatne in težke dolgove, katere je moral storiti po nerodovitnih letih od 1850 do 1870.

Z dohodki od vina morajo si prebivalci Dalmacije in Istre nabaviti najpotrebnejši živež povprečno za več nego jedno leto.

Zaradi tega je vse gospodarsko življenje, obstanek ali propast teh dežel, odvisno od tega, da uspeva vinska produkcija in da so cene vina take, da vržejo gotovi dobiček vrhu proizvodnih stroškov. Pri carini 20 gld. so pač mogla naša vina konkurirati z italijanskimi, pri carini 3 gld. 20 kr. pa absolutno ne bode mogla vzdržati konkurence.

Nj. ekscelencja gosp. trgovinski minister prijavil je danes kot glavni dokaz proti temu cenik italijanskih vin in to iz Barlete, ako se prav spominjam, v katerem je nastavljena povprečna cena s 30 lirami. Mislim, da ta povprečna cena ni osnovana. Čuli smo sicer res o vini drugega in tretjega reda in še o nižjih vrstah in se pride na 12, 8 in celo 7 lir.

Torej bode povprečna cena veliko nižja. Meni vsaj zagotavljali so ljudje, ki se pečajo z vinsko trgovino, da bode imeli dobre kvalitete po 11 gld. za hektoliter v istrskem odnosno dalmatinskem primorju, vstevši carino 3 gld. 20 kr. in nekdo drugi, ne Hrvat, nego Italijan, ki se bavi z vinorejo, je rekel da lahko poseka svoje trsje, ako ne dobi 11 gld. za stroške pridelovanja vina (posl. Spinčić: V najboljših letih!), da, v najboljših letih, če je obilna bira. Kje je tu dohodek od zemlje, kje skromni dobitek, katerega se ipak opravičeno nadeja, kje stroški za vzdržavanje obitelji.

Več nego jasno je torej, da se nam ne bode dobro godilo pri eventuelni konkurenci italijanskih vin, to je, da bode v najboljšem slučaju padle cene našemu vinu za tretjino, in to je vse, kar bi pressegalo visoke pridelovalne stroške, to znači nedostatek vsega dobička.

Razumeva se, da se v tacih okolščinah nikakor ne moremo ogrevati za to, da se vsprejmó trgovinske pogodbe. A ne samo proti temu zlu moramo se silno pritožiti nego tudi proti odnošajem, ki se nahajajo še vedno v ribarstvu, v kabo-taži ali v brodarstvu ob obali. Kajti, gospoda moja,

od l. 1866. bilo bi že na času, in moral bi priti čas, da bi Avstrija v političnem kakor tudi v gospodarskem oziru, da je morska obal od Soče pa do Spīča naša in samo naša. (Pravo! Pravo! mej somišljeniki.)

Ako nam pripoveduje Nj. ekscelencja grof Franc Coronini, da se na Furlanskem, na dolnjem Goriškem, proti ustopnini 10 kr. more piti vina kolikor se ga hoče, verujem popolnoma Nj. ekscelenci; tak slučaj se je res dogodil. A ne more za pravilo vzeti tak slučaj, ki se je dogodil, ako se motim v Villa Vicentina. Dopuščam celo, da bode tudi pri olajšalnem stavku 5 lir 77 cent, a pri nas 3 gld. 20 kr. jeden del Goriškega lahko prodal svoja vina bližnjim italijanskim vasesm, mestom in trgom.

A to so tako majhni, neznatni lokalni interesi, da se nanje nikakor ne more ozirati. K večjemu bi se mogle priznati odredbe za olajšanje in eventuelno pospešenje pri mejnem prometu. Zato bi bil jaz sam. Vino torej, ki se lahko pije proti ustopnini 10 kr. (Posl. dr. Vašaty: Tega Coronini gotovo ne pije!) bilo je ali pokvarjeno takozvana „bersa“, ali pa se gre za indolentnega človeka, ki se ni potrudil da bi peljal to vino v Gorico ali kam na Kras, kjer bi bil smel gotovo nastaviti 30 kr. ustopnine in bi bil vino pri tem dobro prodal.

Te naše pritožbe, ki se tičejo posebno vinske carine in ribarstva in plovbe ob obali, ki se je žal od naše strani dozdej popolnoma zanemarjala, ne smejo se zmatrati kot narodnostno nasprotovanje.

Gospoda moja, svečano moram izjaviti, in mislim, da smem to reči tudi v imenu svojih gosp. tovaršev iz onih dežel, da se tu niti misliti ne sme na narodnostno mržnjo ali kaj jednacega. Mogoče, da se bode po naših razlaganjih govorilo o neki italijanofobiji; a že sedaj se moram zavorovati proti temu z znanim stavkom: Coriolan, ne govorim, ker sem gladen kruha. (Pravo! Pravo! in čujte mej somišljeniki.)

Konečno se nam je reklo: Skoro matematično gotovo je, da Italija ne bode uvedla one klavzule, ki zakrivilje izvažanje njenega vina, ker se temu opirajo notranji in vnanji odnošaji.

Tu mi je omeniti nastopno: Italijanska vina, ona vina, na katera se zdaj poglavitno misli, imajo v obče dovolj alkohola in so dosti sladkeja od naših, tako da zadoščajo zahtevam nemške pogodbe, namreč 12 stopinj alkohola in 28 gramov suhega ekstrakta iz litra pri 100 Cels. Čital sem včeraj nekega Italijana proračun, v katerem zagotavlja svoje južne rojake, da bi mogli po zahtevah carinskega kartela 1½ milijona hektolitrov prirejenega rezkega vina izvoziti v Nemčijo. (Čujte!) Sedaj bode morali doma konkurirati z italijanskimi vini, za katera moramo plačati eventuelno 3 gld. 20 kr. carine, na drugi strani pa bode poskušali pošiljati naša rezka vina na Nemško, kjer imamo carino 10 mark ali 6 gld. To so torej koristi, katere imamo iz pogodb. Dovoljujem si z nekaterimi kratkimi opazkami osvetliti notranje in vnanje razloge, s katerih morda Italija ne bode uvedla nje ugodne carine.

Z dobrovoljnim dovoljenjem Nj. ekscelence g. predsednika prečital bode članek, ki sem ga našel v prilogi k „Il Caffaro“ torej v italijanskem časopisu z dne 10. decembra 1891. Članek poroča o nekem glavnem shodu italijanskih vinskih producentov, ki se je vršil v Rimu dne 10. decembra če se ne motim. Tega shoda udeležilo se je pet delegatov, mej njimi naš dobri prijatelj Bonghi, šest senatorjev in druge ugledne oseba. Predsednik je bil conte Ginosso. Pri tem shodu sklenila se je nastopna resolucija (čita):

„Che venga applicata, immediatamente, la clausola mantenuta nel nuovo contratto coll' Austria,

— Dalje v prilogi.

pot, prišla je k meni se oprasčat, objela me je... „Ti ubozec!“ Velela je otrokam, da me naj objamejo. — Kaj hočeš? Ne oskruni mladičev. Jaz sem morilec. Mislil sem, da se otroci sami mojega zločina boje. Toda ona je prinesla mlajša dva; starši je sam prišel. Ko se je mlajši ovil mene, se nisem mogel vzdržati, zaplakal sem. Solze so curkoma tekle. No, dobro srce je ta žena imela. Radi tega mi Bog morebiti ne bo tega greha uštel.

— „Če je na svetu le nekoliko pravice, mi te rešimo. Nikoli te ne pozabim.“ — Sam poznaš naše sodnije, one so počasne. Obdržali bi me bili ves čas v ječi, da bi me ne bila ona rešila.

— A vkljub temu so te obdržali v ječi?

— Držali so me več časa. Glavna reč je — denar. Poslala mi je gospa pol tisoča denarjev in pismo svojega moža. Ko je prišel denar, se je vsa stvar pohitрила. Načelnik me je pozval k sebi. „No, rekel je, tvoja stvar je v mojih rokah, če daš mnogo, te čisto oprostim?“

Ah, mislil sem si, to je velikodušnost!.. Zakaj bi denar dajal. Sodi me strogo, da bi jaz tvoje postave znal, bi drugače govoril. A on — samo za denar.

Ničesar ne dam. Po zakouu sodite, kojemu sem jaz podvržen.

On se je zasmejal. „Vidim, da si glupec! Po zakonu se ta stvar da na dvojen način razsoditi. Zakon je dvomljiv, a razsodba je v mojih rokah. Kakor hočem, te tudi obsodim.“

— Kako to?

— Tako. Ti si neumen. Poslušaj: Ti si gospo z otroci branil?

— In kaj potem?

— No, rešil. To je mogoče, da ti za dobro delo uštejem. Na pol je mogoče, ker je dobro delo. Tu imaš jedno razsodbo.

— In druga, kakšna je ta?

— Druga? Poslušaj: pomisli, kakšen otrok si ti. Pomisli, da je proti tebi stavec — torej si ti mladenič. On te je ščuval, a ti bi ga bil moral naznaniti načelnstvu. A ti nisi rekel ni besede in si ga umoril. To bi se ti zamoglo ušteti v greh, ker si samolastno ravnal. Razumeš?

— Da. Pri vas ni pravice. Ničesar ne dobiš od mene; kakšnega sodnika sem našel? Ti si razsodil!..

On se je razsrdil.

— Dobro. Zapri te bom v ječo, dokler še imam dovolj drugega dela.

— Dobro. Pa groziti se ti ni treba.

In zapri bi me bil v ječo, da se ni umešala gospa. Prišlo je tako pismo od nekod, da se je načelnik popolnoma prestrašil. Poklical me je k sebi, kričal je name, a še ta dan me je izpustil. Bil sem prost, ne da bi bil sojen. Sam sedaj ne vem, kako je to bilo mogoče. Ljudje pravijo, da bodo tudi pri nas nastale pravične sodnije. In jaz čakam...

— A kaj je z Ivanom Zaharovem.

— Propal je. Imel je s starcem pogodbo: Zaharov naj jaha za menoj. Če bi jaz starca ne ubogal, bi on mene ustrelil. Bog je drugače sklenil. ... Zaharov je prišel k meni, ko je delo že bilo končano. On se je ustrašil. Domov prišedši je izkopal iz zemlje denar, a proti jutru je hiša pogorela. Ali jo je sam zažgal, ali je Kuzma to storil — to ni znano. Proti večeru je še ostalo oglje. Celo gnezdo je propalo. Babe se še zdaj po svetu klatijo, a sin je na „galerah“. Da bi se odkupil, nima denarja.

Tako, ... Prišli smo hvala Bogu, na svoje mesto in tudi solnce že razpošilja svoje žarke.

ed inserita nel protocollo del 1887, in forza della quale si scenderebbe per la introduzione dei nostri vini in Austria dal dazio di lire 50 per ettolitro al dazio di lire 8 per ettolitro.

Che si ribassino le tariffe ferroviarie per il trasporto dei vini ed altri oggetti agrari. — L'onorevole Giusso sviluppò chiaramente e lungamente questi voti, e dimostrò che coll'applicazione immediata della clausola suindicata nel trattato di commercio coll'Austria, si potrebbè dare ampio sfogo ai nostri vini in quello stato, con grande sollievo della crisi che affligge, specialmente le provincie meridionali, per il mancato smercio del vino.

To se pravi: „Takoj naj se uporabi v zapisniku od l. 1887 uvrščena in v novi pogodbi z Avstrijo pridržana klavzula, po kateri je znižana uvozna carina za naša vina v Avstrijo od 50 Lir, to je 20 gld. na 8 lir to je 3 gld. 20 kr.

Treba je znižati železniške tarife za prevažanje vin in drugih agrarnih pridelkov. — Predsednik conte Giusso razložil je jasno in natanko te želje in dokazal, da bodo po neposredni uporabi te klavzule trgovinske zveze z Italijo naša vina našla široko polje za prodajo v oni državi v olajšanje krize, ki jih tare in da bodo velik dobiček imeli iz tega posebno južni kraji, ki neso mogli stržiti svojega vina.“

Tako mislijo Italijani o klavzuli, ki jo mogo rabiti izključno po svoji volji.

Pri vprašanji o znižanju naše uvozne carine na italijanska vina, o kateri odločuje Italija, izključno Italija, stavi se, gospoda moja, samo od sebe vprašanje: Jeli bode merodajno naše mnenje o neverojetnosti ali italijansko mnenje o koristi uporabe. (Tako je! na desni.) Reči moram, da nam je v tem oziru dati prednost našim južnim zaveznikom. (Popolnoma pravo! na desni.) Na žalost moram izjaviti, da je tudi resolucija, ki jo je predložil g. Franc Coronini, po mojem mnenju palijativno sredstvo, za katero bi se niti zanimati ne imeli mi, ki hočemo glasovati proti pogodbam; ker kaj bi to značilo? Značilo bi: Ti, Italija moraš tudi znižati carino na vino, ako jo mi znižamo. Mi nemamo nikakega interesa na tem, da znižamo carino od 20 gld. na polovico in jo smatramo kot zaščitno carino za naša vina. (Pravo! na desni.)

Mislím, da s tem sem povedal zadosti, da sem vsaj deloma utemeljil, zakaj bodem glasoval proti predlogi. Mnogo bi imel povedati še o tem, a ura je že precej kasna, z druge strani pa se je že razpravljalo in govorilo toliko o tem predmetu na vse strani, da bi morda le ponavljal, kar je nepotrebno.

Predno završim, zmatram za svojo dolžnost, povedati velečasitemu gospodu poslancu za Dolensko nekaj besed.

Gospod profesor Šuklje slavil je nedavno trojno zvezo kot jamstvo miru. (Klici na desni: O jel o je! in smeh na desnici.) Pri tem izjavil je, ako sem razumel, da je to izrekel v imenu vseh slovenskih poslancev. (Poslanec Purgarth: To bi bilo žalostno!) To moram popraviti v toliko, da mi je znano, da neso vsi slovenski poslanci pozvali ali pooblastili gospoda kolego za tako izjavo (Pravo! na desni); bržkone hotel je reči, da so ga za to pooblastili vsi gospodje, s katerimi je on govoril. (Veselost).

Drugega ne rečem ničesar. Moje mnenje o tem, katero po mojem preverjenji tudi v slovenskih krogih ne bode ostalo osamljeno je:

So vojne, v katerih ne umrjo vsi, a je tudi mir v katerem ne žive vsi.

Na grobu našega slavnega rojaka generala Grivičiča, ki je v sredi dežja krogelj v vojni l. 1866, če se prav spominjam pri Kraljevem gradcu, torej v vojni ni mogel najti smrti in ki je pozneje umrl v miru, bilo je zapisano: V hiranji svoje domovine ni videla njegova velika duša življenja zase.“

Trdno sem preverjen, da bode pri bodočih državnozbornskih volitvah, naj se bodo vršile prej ali slej, „mati Slovenija razvila zastavo Slave (Odobranje) in pozvale volilce s klicem: Naprej legije v volilni boj; kajti v takem miru v hiranji ne moremo živeti! (Živahno odobranje in ploskanje. — Govorniku čestitajo.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. januarja.

Državni zbor.

V zadnji seji poljskega kluba predložil je posl. Struszkiewicz poseben melioracijski projekt, da bi tisti dolgovi, kateri so bili narejeni v melioracijske namene, imeli v zemljiški knjigi prednost pred drugimi dolgovi. Klub je sklenil predložiti poslanski zbornici dotični že izdelani zakonski načrt. — Klub posvetoval se je nadalje o vladni predlogi glédé Dunavske parobrodne družbe. Debata, ki se je o tej predlogi unela, bila je jako ostra, tako da klub ni prišel niti do tega, da bi se izrekel, bode-li glasoval zanjo, ali jo odklonil. — Carinski odsek razpravljal je v zadnji seji o pogajanjih z Rumunijo in Srbijo, zlasti o resoluciji, da naj vlada izpolnjuje posamnim obrtnim posebne koncesije. Mnogi

poslanci izrekli so se, da takih predpisov vladi ni smeti dajati, ker ovira to popolnoma vsako pogajanje. Odsek sklenil je nekatere točke resolucije izpremeniti.

Češke zadeve.

Liberški okrajni šolski svet suspendoval je češkega učitelja Fuchsa, ker se je za časa cesarjevega obiska v Libercu odnašal provokatorično. Proti suspendovanju rekuriral je Fuchs na deželni šolski svet, kateri je razveljavil ukrep okrajnega šolskega sveta kot popolnoma neupravičen in strankarsk. Znamenito je to, da je dotični seji predsedoval sam namestnik grof Thun in da se je storil ta ukrep jednoglasno. — Češki socialisti imeli so te dni delavski shod, na katerega so prišli tudi privrženci mejnarodne socialistične stranke. Vsled tega nastal je pretep. Narodni socialisti vsprejeli so resolucijo, naj pomore država stradajočim delavcem ter začne že zdavna projektovane zgradbe v Pragi.

Ogerske volitve.

Minolo nedeljo imeli so madjarski volilci priliko slušati vsega vkupe nad 800 kandidatskih govorov, najvažnejši pa je bil seveda govor ministra Barossa. Ta minister je sicer ljubljeneč opozicijskih strank, a v svrhu svoje izvolitve se vendar ni ustrašil pobijati v svojem govoru vse opozicijske frakcije. Baross govoril je tudi o trgovinskih pogodbah in dokazoval, da bodo nove te pogodbe v kratkem donesele Ogerski mnogo dobička, tožil pa je, da bode carinska politika Francije močno odškodila živinorejo ogersko. Glédé notranje politike ogerske izrekel se je seveda za vladni sistem. Volilci so mu popolnoma pritrdili in vsprejeli njegovo kandiduro jednoglasno.

Vnanje države.

Francija in Bolgarija.

Francoski veleposlanik v Carigradu izjavil je 21. t. m. velikemu vezirju, da vsprejme vlada Francoska bolgarsko noto, in da zmatra s tem za končano vso aféro. Porta javila je to nemudoma svojemu komisarju v Sofiji. Bolgarska iz začetka ni hotela zadovoljiti se z ustnim naznanilom, da se bode začelo zopet oficijelno občevanje mej vlado francosko in bolgarsko, ter zahtevala pismene izjave. Porta zmatra to terjatev za neupravičeno, tembolj, ker je dobil Rešid-bej od velikega vezirja nalog, bolgarski vladi naznaniti pismeno, da je Francija vsprejela bolgarsko noto in da se s to zadovolji. Aféra Chadourneova je s tem končana.

Francoska zbornica.

V soboto končalo se je zasedanje francoske zbornice. Zaradi proračunskih razprav ni imela zbornica nikakih božičnih praznikov. Prihodnje zasedanje začelo se bode dué 16. februarja. Vlada ognja se je na ta način zanjo jako opasni razpravi o Hubbardovem predlogu zaradi zakona o društvih. Radikalci mislijo, da bi se, vsprejemši ta zakonski predlog, začela faksična ločitev cerkve in države, kar je njih največja želja. Konkordat skušali so že večkrat odpraviti, pa se jim doslej še ni posrečilo. — Vsled konca zasedanja je tudi Hubbardov predlog preložen ad calendae graecas. — Deklaracija 5 nadškofov, prvi povod Hubbardovemu predlogu, ni v soglasi s papeževim pismom — do nadškofa Pariškega in vsled tega razcepili se bodo škofoje v dve stranki. Proti deklarirajočim nadškofom dvignil se je prvi kardinal Lavigerie in njemu pridružili so se še mnogi drugi cerkveni dostojanstveniki. Uprasanje je samo, koga bodo slušali francoski katoliki, ali sv. očeta ali tisto petorico nadškofov, katere vodi Paul de Cassagnac?

Bismarck o trojni zvezi.

Glasilo kneza Bismarcka, „Hamburger Nachrichten“, prineslo je zanimiv in izvesto inšpiriran članek o trojni zvezi. List očita voditeljem nemške politike, da so z bok diplomatske nespretnosti svoje še povečali osobne antipatije mej Nemčijo in Rusijo in da ima sedaj Avstro Ogerska moč v rokah, pritiskati na Nemčijo oziroma pobotati se z Rusijo, tudi ako bi merodajni gospodje v Berlinu v to ne dali svoje privoljenja. Sedanjega razmerja ni moči na dolgo vzdržati. Nemčija bode prej ali slej primorana podpirati avstrijsko politiko v Orijentu proti ruski, in s tem bi se oškodil ne samo ugled Nemčije nego tudi mirovna mislija trojne zveze. Nemčija bi mogla celo priti v nevarno kolizijo z Rusijo. Ako bi se pa že to ne zgodilo, postala bi Nemčija vsaj nekako odvisna od Avstrije. Članek „Hamburger Nachrichten“ izvaja vse to na dolgo in široko in iz vsega se vidi, da je imel Bismarck, ko je sklenil trojno zvezo, glédé Avstrije jako čudne namene. Bržkone jih imajo tudi danes še Berolinski politiki.

Dopisi.

iz Ljubljanske okolice 24. januarja.

[Izv. dop.] (Inserati.) V št. 13 „Slovenca“ z dne 18. januarja je dopis z naslovom: „Leposlovstvo in inserati židovsko-liberalnih novin.“ V tem dopisu pripoveduje neznan dopisnik o romanu „Für Leben und Tod“, katerega je priobčila „Neue Freie Presse“ in katerega glavni namen je, delati propagando za neko ameriškansko zavarovalnico za „živ-

ljenje“. Dalje pa tudi poroča, da bode izšel v „Weltblattu“ roman z naslovom „Verzweiflung und Rettung“, katerega namen pa bode delovati za razširjanje in razpečevanje ogerskih „Joszivlozov“. Gosp. dopisnik se spodtika in huduje nad tem, da je „židovsko-liberalni tisek vpregel tudi leposlovstvo, beletristiko v poniževalno službo običajnega inserovanja“. Mi pa se temu kar nič ne žudimo in se nad tem nič ne spodtikamo, ker se vsak trudi, bodisi na katerikoli način, zagotoviti si svoj obstanek. Saj se pri nas v Slovincih še vse drugače godi. Pri nas se sicer ne pošiljajo „inserati v leposlovni obliki, v obliki romana“ mej svet, temveč, kar je še slabše, v obliki besede božje, v obliki propovedi. Pri nas se tudi beseda božja vpreza „v poniževalno službo običajnega inserovanja“. Kaj zopet izdirate svojemu bližnjemu pezdír iz očesa, mej tem, ko imate v svojem očesu bruno? Ali Vam je leposlovje, roman, uzvišenejši od besede božje? In ali se ne zlorablja pri nas huje beseda božja, ko v židovsko-liberalnih listih leposlovje? Ali ne pitajo nekatere naši duhovniki, mesto da bi ljudstvu razlagali besedo božjo, ono le s samimi inserati? Ali ni včasih po pol ure dolg govor na leci le samo inserat za „Domoljuba“, „Dom in Svet“ in „Slovenca“? Ali niso nekatere propovedi le sam inserat, v katerem se brani ljudstvu naročevati se po svoji volji in svojem prepričanji na liste, katere si hoče? O, gospoda, Vi ste v tem oziru še mnogo slaběji, ko židovsko-liberalni listi! Najprej skrbite za-se, pred svojim pragom pometajte najprej, potem pojdité še-le k sosedu! Najprej se hudujte in spodtikajte nad seboj in nad vrečerkvini svojimi tovariši, mladimi kapelani, potem pa še-le nad drugimi!

iz Medvod 25. januarja. [Izv. dop.] Kako

dobra in prijetna je služba župana, vidi se iz tega, da je naš g. župan J. C. sicer že pred 10 leti sam govoril, da ne prevzame več županstva, ko bode potekla doba njegova, tudi tedaj ne, ko bi mu občina dala 1000 gld., da pa vendar še ne mara odstopiti, akopram to vsa občina iskreno želi. Ko je bila zadnjič volitev župana — dolgo dolgo je že tega — tedaj se je župan naš spozabil tako daleč, da je sam sebe volil! To je mož beseda! Neki odbornik pripovedoval je lani, da je pri letni seji župan predložil proračun in ustavil vanj 40 gld. za troške volitve novega župana. Je-li občina to svoto plačala, ne vem. Sedaj je pa vse mirno in tiho zaradi volitve, dasiravno je poteklo že zopet 5 let. Tekom petih let bilo je pet občinskih sej, a kako čudno se ravna z obrtniki in gostilničarji, to poročim prihodnjič.

Domače stvari.

Ivan Železnikar †.

Pridrjujoč si, da ocenimo pozneje bolj obširno časnikarsko in literarno delovanje pokojnika, prijavljamo za danes nastopne črtice, ki so nam došle iz prijateljske roke:

Nemila smrt pokosila nam je zopet vrliga sobojevnika na narodnem polji: Ivan Železnikar izdahnul je po večmesečni mučni bolezní v najlepši dobi včeraj svojo blago dušo.

Kdor je paznim okom zasledoval slovensko gibanje v zadnjih desetih letih, ta jedino ve soditi, kaj je bil nam Slovincem Ivan Železnikar. Rodoljub plemenitega in kremitnega značaja, neupogljiv in neomahljiv, dosleden v svojem delovanju do zadnjega trenutka zastavil je svoje pero, kadar je bilo treba, v blagor svojega naroda, katerega je čez vse ljubil. Njegov položaj bil je silno težaven, kajti delovati je moral v dobi, v kateri, bogu bodi potoženo, razjedajo naše moči domače borbe.

Ivan Železnikar se ni bal boja; boril se je kakor lev za principe, kateri nam morajo biti sveti, ako nam je mar obstanek slovenskega naroda.

Uvidel je, da pot, na katero so žalibog krenili nekatere v verskem obziru preveč strogo misleči Slovinci, ni prava in je le na kvar našemu narodu; uvidel je, da bojni krik: „Vera je v nevarnosti!“, katerega so nekaterniki brez vsake potrebe trosili v svet, nima nobene podlage in da je zategadelj popolnoma nepotreben. Zato je vse take in jednake napade kot

neistinito in neopravičeno odbijal z nekako posebno, le njemu lastno spretnostjo. Kdor je imel priliko občevati z njim, občudovati je moral njegovo izredno nadarjenost.

Ivan Železnikar je bil temeljito verziran v svetovni literaturi in za slovenskega žurnalista kakor navlaš rojen, kajti poznal je slovensko gibanje po raznih naših pokrajinah iz lastnega opazovanja.

Kakor vsa njegova oseba bil je tudi njegov zlog markanten. Pisal je ostro in rezko, kadar je bilo treba, prekoračil pa ni nikdar meje dostojnosti, kar se žalibog čestokrat dogaja v političnih listih.

Ko ga je že kruta bolezen vrgla v posteljo, ni odložil svojega peresa, temuč pisal je še vedno, četudi je moral v svoji bolezni silno veliko trpeti. Zadnji podlistek za „Slov. Narod“ pisal je še za zadnjo številko lanskega leta.

Udanega v usodo, spravljenega z Bogom, še do zadnjega izdihljaja upajoč, da se boče bolezen obrnila na boljše, upognila ga je vendar konečno smrt ter ga rešila groznih muk.

Kolikor nam je danes znano o njegovem življenju je sledeče:

Ivan Železnikar se je rodil v Štiški vasi pri Cerkljah dne 28. decembra 1839. Gimnazijo završil je v Ljubljani leta 1859., bil je potem 2 leti vzgojitelj pri Češkotu v Ljubljani, šel je potem s pomočjo Ljubljanskih rodoljubov na Dunaj učiti se pravoslovja. Tu se je mudil 3 leta, ter se pozneje vrnil v Ljubljano. Nekoliko časa služboval je v pisarni notarja Rateja v Slov. Bistrici. Po smrti Tomšičevi prišel je l. 1871. v Maribor k redakciji „Slov. Naroda“. Pisal je, tako so sodili nekateri, preostro proti klerikalcem, zato je to mesto kmalu ostavil ter prišel zopet v Ljubljano kot inspektor banke „Slovenije“. Uvidiši njen polom, izstopil je še pred njenim polomom ter šel na Štajersko. Mudil se je nekoliko časa v Sevnici, potem pa šel zopet k notarju Rateju, odkoder se je povrnil l. 1881. v Ljubljano kot urednik „Slovenskega Naroda“.

O njegovem literarnem delovanju omenimo danes samo toliko, da je sodeloval pri „Novicah“ od l. 1858.—82. pozneje pri „Slov. Gospodarju“ in Einspielerjevem „Slovencu“. Bil je tudi sotrudnik „Ljubljanskemu Zvonu“, za katerega je mej drugim pisal krasen članek „Osapska dolina“, slednjič bil je lastnik in urednik „Škratu“ in „Brusu“ in sosebno v zadnjem listu je z brezobzirnim sarkazmom bičal naše včasih neznosne politične razmere. Tudi v mestnem odboru je sodeloval več let kot mestni odbornik. Ostavil je udovo in petero otrok. Večna mu pamjat!

— (I. Železnikar †.) Nekateri prijatelji pokojnega našega urednika ter nekatera tukajšnja narodna društva so sklenila, da pokojniku ne poklonijo vencev, nego da dotični denar rajši obrnejo v bodoče preskrbovanje njegove zapuščene rodbine. To naznanjamo tudi kot odgovor na uprašanja, katera so nam o tem došla.

— (Č. g. pevce m Ljubljanskim.) Opozorjamo gospode pevce, da se blagovolijo udeležiti danes poskušnje za pogreb pokojnega gosp. Ivana Železnikarja. Shod ob 8. uri zvečer v prostorih „Glasbene Matice“.

— (Narodna čitalnica v Ljubljani) izdala je ravnokar svoj letopis, iz katerega povzamemo, da je imela v preteklem letu 296 društvenikov, namreč: 4 častne, 277 Ljubljanskih in 15 vnanjih. Iz marljivo sestavljenega tajnikovega poročila je razvideti, da so se vsled novih razmer morala preurediti društvena pravila, ki so bila potrjena. Odbor imel je 8 sej, veselice priredilo se je: Silvestrov večer, dva plesa, dva koncerta v postu, jeden vrtni koncert in dva koncerta v adventnem času. Bivši pevski zbor čitalnice združil se je večinoma z novim pevskim zborom „Glasbene Matice“, s katero je čitalniški odbor sklenil pogodbo glede prirejevanja treh čitalniških koncertov. Z družimi društvi narodnimi bilaje čitalnica v tesni zvezi, posebno z „Dramatičnim društvom“ in „Sokolom“ ki sta imela svoje predstave in zabave v čitalniških

prostorih, istotako društvo „slov. biciklistov“. „Družba sv. Cirila in Metoda“ imela je tudi svoje seje v čitalniških prostorih. Raznih veselice in slavnostij vnanjih narodnih društev udeležila se je čitalnica kjer in kakor je bilo mogoče. V društveni dvorani delila se je tudi preteklo leto 86 ubogim učencem in učenkam popolna obleka. Bleiweisove slavnosti udeležila se je čitalnica z banketom v društveni dvorani in vrtnim koncertom. Veselica slovenskih abiturijentov in hrvatskih gostov vršila se je tudi v čitalniških prostorih, isto tako prvi koncert tamburašev „Sokola“ in mnogo drugih veselice. Na spomlad preseli se čitalnica iz sedanjih prostorov, kjer je bivala že trideseto leto, v nove prostore, kjer bode začasno dokler se ne zgradi „Narodni dom“. Skupnih dohodkov imela je 5099 gl. 42 kr. stroškov pa 4870 gl. 32 kr. preostane torej 229 gl. 10 kr. in 1522 gl. 50 kr. v obligacijah. Časopisov ima: političnih 25, poučnih in zabavnih 25, skupaj torej 50.

— (Bolniška blagajna mojstrov v Ljubljani) imela je preteklo nedeljo svoj tretji občni zbor v magistratni dvorani. Letnemu poročilu povzamemo, da je imela blagajna v preteklem letu 1611 gl. 24 kr. skupnih dohodkov, 231 gl. 86 kr. pa skupnih stroškov, preostane torej koncem leta 1891 1379 gl. 38 kr. društvenega premoženja. Pri dopolnilnih volitvah izvoljeni so bili v načelstvo prejšnji odborniki gg. Bonač, Kunc in Šlegl; na novo pa prejšnji nadziralni odbor gg. Hinterlechner, Zirenstein in Bögel. Namestniki so gg. Špan, Cirk in Preskar. V nadzorni odbor za leto 1892 izvoljeni so gg. Vrtnik, Luznar, Večaj; namestniki so pa gg. Možina, Dostal in Koleša. Na predlog g. Srečka Nollija določila se je glavnicca 1000 gl. za rezervni zaklad. Načelnik izraža odstopivšim odbornikom posebno pa tudi namestniku načelnika gosp. Jerneju Žitniku za požrtvovalno delovanje društveno zahvalo in poroča nadalje, da se bode po posebnem odboru društvenih članov, ki so v ta namen žrtvovali potrebno denarno svoto, priredil dne 7. februarja obrtniški plesni venček, od katerega se nadeja, da bode donasal blagajni vsekako nekaj čistega dohodka ne da bi društvena blagajna imela zato kak riziko. Ker je pri sedanjih časih posebno malim obrtvalcem potrebno oskrbeti si nekaj dohodka tudi ob času bolezni ali nezgode, vabi odbor vse obrtnike, da pristopijo temu koristnemu društvu in da tako okrepcajo jedino zavetišče, katerega ima v humanitarnem oziru dosedaj obrtniški stan.

— (Ažijo) pri carinskih plačilih, ki se morajo odšteti v zlatu namesto srebra, nastavljen je po sporazumljenju obeh finančnih ministrov za mesec februar na 17 $\frac{1}{2}$ %.

— (Umrla je) danes na Vrhniki soproga c. kr. notarja g. Ant. Komotarja, gospa Amalija Komotar roj. Flis, v 36. letu svoje starosti. Pokojna bila je domoljubna podpirateljica narodnega življenja na Vrhniki. Bodi ji blag spomin!

— (Nesreča.) Po neprevidnem ravnanju z nabito lovsko puško pripetila se je nesreča v Babni gori v novomeškem okraju. Posestnik Anton K. prišel je domu z lova in postavil s šibrami nabito dvocevko k peči. Devetnajstletni sin hotel je puško obesiti na neki žrebelj, pri tem pa je zadel z njo ob zid, da sta se sprožili obe cevi. Mati Margareta K. bila je zadeta v desno roko in hudo poškodovana, očeta Antona K. pa je zadelo v levo roko in je tudi težko ranjen.

— (Z Dolenjskega) se nam piše. Pred več leti korakali so skozi Mirnipeč vojaki. Polkovnega zdravnika pozvali so v Mirnipeč k nekemu za pljučnico bolnemu človeku. Zdravnik ni zapisal družega zdravila, nego sok navadne rudeče pese kakoršna se za salato rabi, to je, je. Zribajte surovo peso, sok ožmite in bolnik naj ga namesto druge pijače pije. To se je istinito zgodilo in bolnik je ozdravil. Od takrat uporabljajo v Mirnipeči in okolici za pljučnico zmiraj ta lek, z najboljšim uspehom. No zakaj Vam to pišem? Zato ker mislim, da bi bilo umestno, ta lek v Slov. Narodu objaviti. To že celo zdaj, ko toliko ljudij umre za pljučnico katera nastane iz influence.

— (Potrjeni zakon.) Nj. Vel. cesar potrdil je sklepe jedine seje deželnega zbora Goriškega z dne 29. decembra lanskega leta.

— (Na novo razpisana občinska volitev v št. Janžu v Rožni dolini na Koroškem,) ki ima že skoro svojo zgodovino, vršila se bode sv. Blaža dan, 8. febr. t. l. Nasprotniki že sedaj zopet vse sile napenjajo, da bi se obdržali na

krmilu. Pri prvi volitvi so se vršile tako nezaslišane goljufije, o katerih se je na lici mesta moral prepričati c. kr. vladni svetnik sam, ko je vodil preiskavo, da c. kr. deželna vlada ni mogla drugače ukreniti, nego s težkim srcem ovreči prvotno volitev ter razpisati novo. Ako bi se bili le senci primerno pregrešili kje na tak način Slovenci, smemo biti prepričani, da bi bili vsi od prvega do zadnjega prišli v — kriminalno preiskavo!

— (O bčina Kotmaraves na Koroškem,) v kateri so letos prvi pot zmagali Slovenci pri občinskih volitvah s hudim naporom, ker so se nasprotniki borili obupno za nadaljno gospodstvo, dobila je v osebi g. Matije Prosekarja, vrlega domačina in neustrašivega rodoljuba, pravega moža za župana. katerim je bil izvoljen z vsemi slovenskimi glasovi. Nasprotniki se volitve niso udeležili. Tudi v razne odseke voljeni so le samo naše gore listi, pravi poštenjaki. Čestitamo iz dna srca in želimo, da bi tudi po družih krajih posnemali vrle in odločne te bojevnike za prosveto narodovo! Živeli!

— („Popotnik“), glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v svoji 2. številki vsebino: I. Pregovori in izreki ter njih obravnava v ljudski šoli. (Za nagrado.) (I.) — II. O koncentraciji pouka v ljudski šoli. (Konec.) (H. Schreiner). — III. Kmetijsko-gozdarska razstava v Gorici leta 1891. in slovensko učiteljstvo. — IV. Doneski k zgodovini naših šol. (VII.) (Iv. Strelec). — V. Listek. Listi s Kranjske. (II.) (Bruno Trdnostal). — VI. Društveni vestnik. — VII. Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti. — VIII. Natečaj. — IX. Naznanilo.

— (Razpisana služba.) Mesto pomožnega učitelja na čveterorazredni ljudski šoli II. razreda v Slovenjem Gradcu je izpraznjeno. Prošnje pošljejo naj prosilci ali prosilke do 20. februarja krajnemu šolskemu svetu v Slovenjem Gradcu. Znanje slovenskega jezika je potrebno.

— (Hrvatsko akad. društvo „Hrvatska“ v Gradcu) volilo je v seji dne 23. t. m. novi odbor. Voljeni so: Predsednik g. Gjuro Ferri, stud. jur.; podpredsednik g. Josip Lohert, stud. med.; tajnik g. Milan Vlad. Crlenjak, stud. med.; blagajnik g. Dragan Mance, stud. med.; knjižničar g. Josip Radović, stud. med. Revizorja: g. Mijo Cettolo, stud. med., g. Pavel Čulumović, stud. med.

Jutri „Jour-fixe“.

Društvene veselice.

— („Narodna čitalnica Novomeška“ in „Dolenjsko pevsko društvo“) priredita Vodnikovo svečanost dne 1. svečana 1892 v prostorih Narodnega doma. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vspored pod vodstvom gosp. pevovodje V. Tuček-a 1. A. Stöhr: „Koncertna fantazija za glasovir“, igra gospica Julija Halter. 2. Dr. A. Dvořak: „Ujeta“ dvospjev za sopran in alt, pojeta gospici Marija Pavlovič in Matilda Mechora; spremlja na glasovirji gospica Antonija Pajnič. 3. Fr. Gerbič: „Milotinke“ št. 2. Sopran-solo, poje gospica Marija Pavlovič, spremlja na glasovirji gospica Antonija Pajnič. 4. A. Förster: „Venec Vodnikovih in od njega zloženih pesnij“ za moški in ženski zbor in samospeve. Spremlja na glasovirji gosp. I. Hladnik. Potem sijajen ples, pri katerem svira oddelek meščanske godbe.

— (Čitalnica v Brežicah) ima občni zbor in veselico dne 31. januarja 1892 v prostorih hotela Klembas. Začetek občnemu zboru ob 5. uri popoldne z običajnim dnevnim redom. Vspored veselice. 1. Gospod Zamuda ali Kako hitro mine čas! Igra v jednem dejanju. 2. Prosta zabava, petje in ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. Gostje dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 26. januarja.*) Povodom smrti časnikarja-kolege, izrekajo svoje sožalje: uredništva „Naše Sloge“, „Slovenskega Sveta“ in „Eđinosti“.

Celovec 27. januarja. Najglobeje sožalje nad smrtjo blagega prijatelja Ivana Železnikarja. Bodi mu večni spomin.

V. Legat.

Bern 26. januarja. Narodni svet vsprejel jednoglasno trgovinske pogodbe z Nemčijo in Avstro-Ogersko.

Peterburg 26. januarja. Švedski kraljevič došel. Na kolodvoru pozdravila ga car in carjevič.

Dunaj 27. januarja. Gospodske zbornice član Linsberg umrl.

Dunaj 27. januarja. Nadvojvodinja Marija Valerija povila hčerko danes zjutraj. Mati in dete počutita se povoljno. Cesarin nadvojvoda Franc Salvator sprejela čestitke. Nadvojvode, nadvojvodinje in cesarica bdeli vso noč pri Mariji Valeriji.

Dunaj 27. januarja. Dve neznaní osobi, izdaviši se za asistenta Billrothova, skušali sta mistifikovati tukajšnja uredništva z vestjo, da je Billroth sprejel telegrafična poročila o smrti Stambulova. Direktne poizvedbe pri Billrothu pokazale so, da je bila vest izmišljena.

Razne vesti.

* (Nov doprnski kip Komenskega) sta skupno izgotovila Praška umetnika akademični slikar J. Rypota in kipar Fr. Heidlberg. Umetnika, ki sta ob enem lastnika skupne tvrdke na Šmihovu (Karlova tr. č. 568) dovršila sta delo vredno občne pozornosti. Doprse ima naravno velikost; visoko je 60 cm in se odlikuje z izrazom obraza Komenskega po najstarejših slikah. J. Rypota in Heidlberg izgotavljata odlitke bodi si bele bodi si bronzone po 8 gl. in darujeta od vsakega prodanega kosa 2 gl. „Ustredni Matici školske“.

* (Morilca služabnjc.) Včeraj se je začela na Dunaji senzacionalna obravnava proti zakonski dvojici Schneiderjevi. Obtožena sta Franc Schneider, 35 let star, rojen v Amstettenu in njegova žena Rozalija Schneider rojena Capillari iz Beljaka, 41 let stara. Obtožba ju dolži raznih doprinešenih umorov, zvalila sta namreč služnice pod raznimi pretvezami v gozd, jih tam zavratno umorila in oropala. Nekatero umorjeno služnico so se našle v dotičnem gozdu. Fr. Schneider je nadalje še obtožen zaradi dveh slučajev na silstva. Mej preiskavo hotela se je žena Schneiderjeva umoriti ter je skočila skozi okno stranišča na dvorišče. Padla pa je na spodaj stoječo streho in se le malo poškodovala. Dokazani so trije zavratni umori, katere sta izvršila oba skupaj. Obširna zatožba navaja vse podrobnosti ter konča s tem, da sta oba zatoženca kazala pri vseh svojih zločinih skrajno brezsrčnost in sta zaradi primerno malega dobička zavratno umorila uboge služnice, ki so jima zaupale kot posredovalcem dobrih služb. Zvabivša jih tako v samotni gozd, preko katerega bi imele priti do obljubljenih dobrih mest na kaki izmišljeni graščini, sta jih napadla in umorila mej potom.

* (Ruske ženske in vojna.) Iz Peterburga se poroča, da se je od več strani poudarjalo pri vladi uprašanje, kako bi se uvedla neka občna službena dolžnost za ženske v vojni. Na vsak način bo treba pomnožiti sedanje ženske pomožne moči. Predlaga se, naj bi se v vseh ženskih učiliščih uvedel elementarni pouk za ravnanje z ranjenci. Že sedaj poučuje se v ženskih gimnazijah na kratko anatomija, ta pouk naj se popolni s kirurgijo, kolikor jo je potrebno v gori omenjeno svrho. Ta projekt se z mnogih strani odobruje.

Bratje „Sokoli“!

Da skazemo zadnjo čast bratu

Ivanu Železnikarju

zberemo se jutri v četrtek popoldne ob 1/2 4. uri v spodnjih prostorih „Citalnice“. — Priti je v društveni obleki.

V Ljubljani, dne 27. januarja 1892.

Na zdar!

ODBOR.

Poslano.

Slavno uredništvo!

Vednost dokazuje, da so zgolj bacile uzrok raznih boleznij, a vsled tega se trudi od državnih do mestnih zdravstvenih oblastev vsa, da se z vsemi sredstvi, kateri so na razpolaganje, vojuje proti temu sovražniku človeštva.

Kakor znano, je v velikem kakor v malem čednost najhujši sovražnik raznovrstnih bacil.

Dasi smo prepričani o h. alevredni skrbi naših mestnih očetov za naš telesni blagor, vendar prezrl je doslej mestni fizikat, kakor tudi prej imenovani gospodje, protizdravstveni nedostatek, kateri traja v našem stolnem mestu že odkar pomnimo. To je brezobzirno onesnaženje čestih ulic po občinstvu, katero je za nas prebivalce ozkih ulic res prava kuga.

Ako si ogledamo Ključarske, Krojaške, Ribje, Lingarjeve ali Medene ulice, je tam nevarno hoditi zaradi ledu, katerega je tam vsak dan kar cela drsalnica.

Po leti, ko odpiramo okna zaradi svežega zraka, je še to malo zraka, kar ga dobimo v ozkih ulicah, po amonjakovih vzdruhih tako okuženega, da radi zopet zapremo okna.

Raz okna v teh ulicah gledati že iz dostojnosti ni mogoče. Ker takim nedostatkom ni primere v nobenem drugem stolnem mestu, ker se to v Ljubljani godi tako rekoč tik mestnega urada, mišljiti je pač, da bi se dalo le z nekoliko resne volje odpraviti tako onesnaženje cest in ulic, posebno ker je ravno v tem delu mesta javnih stranišč dovolj.

Prebivalci ozkih ulic upamo za trdno, da se bode na merodajnem mestu kaj ukrenilo, kar bode naredilo konec temu onesnaženju ulic, ki je zdravstveno škodljivo in proti vsaki dostojnosti.

Več prebivalcev ozkih ulic Ljubljanskih.

Listnica uredništva:

Gosp. dopisniku s Pivke. Poslane pesmice nismo mogli porabiti, ker pesmi sploh prijavljamo le pri posebno izrednih prilikah. Poslano jutri.

Če. gg. dopisnike, katerih dopisov še nismo mogli prijavit, prosimo, da blagovolé potrpeti. Nabralo se nam je zopet mnogo gradiva. Ustrežemo vsem, kar preje mogoče.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Tuji:

26. januarja.

Pri Matiči: Schlager, Hönigstein, Tschelnitz, Berger z Dunaja. — Tasnik iz Gradca. — Erharc iz Ribnice. — Lunaček iz Travnika. — Hartung iz Novoga mesta.

Pri Stenu: Weiss, Wenzl, Braun z Dunaja. — Berner iz Gradca. — Saušin iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Schwabl iz Trsta. — Jerman s Krškega.

Pri avstrijskem cesarju: Suchar, Šinkovic z Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Khun iz Gradca. — Virantu: Ilvar iz Litije. — Dergon iz Semiča.

Umrlí so v Ljubljani:

24. januarja: Maks Makovec, pleskarjev sin, 3 mesece, Dunajska cesta, delavske hiše št. —, katar v črevih. — Anton Potrato, umrovlj. računski svetnik, 82 let, Turjaški trg št. 1, marax.

25. januarja: Alojz Božič, delavčev sin, 8 mesecev, Stari trg št. 18, ošpice. — Marija Debevec, delavčeva hči, 1 leto, Ulice na Grad št. 9, ošpice. — Marija Sedej, dekla, 75 let, Kolezijske ulice št. 1, pneumonia. — Martin Ribarič, posestnik, 52 let, Kravja dolina št. 11, demencia progressiva. — Marija Vovk, tesarjeva žena, 64 let, Špitalske ulice št. 9, emphysema pulm. — Jožef Korče, redar, 50 let, Hrenove ulice št. 20, jetika.

26. januarja: Elizabeta Vornkeller, mestna uboga, 86 let, Karlovska cesta št. 7, emphys. pulm. — Ferdinand Rudolf, usnarjev sin, 10 mesecev, sv. Petra cesta št. 70, božjast. — Matija Jelenič, krojač, 64 let, Gradišče št. 3, jetika.

V deželni bolnici:

23. januarja: Janez Lenart, delavec, 38 let, sarcomatore. — Janez Zabred, delavčev sin, 13 let, kroničen katar v črevih.

24. januarja: Marija Hlebš, delavčeva hči, 3 leta, pneumonia catarrhalis. — Andrej Suša, posesnikov sin, 17 let, sarcomatoris.

Trzne cene v Ljubljani

dne 27. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 75	Špeh povojen, kgr.	62
Rež,	6 80	Surovo maslo, „	72
Jecmen,	4 39	Jajce, jedno „	3
Oves,	3 09	Mleko, liter „	8
Ajda,	6 46	Goveje meso, kgr.	62
Prono,	5 15	Teledže „	58
Koruza,	5 10	Svinjsko „	5
Krompir,	2 50	Koatrunovo „	40
Leča,	11	Pišanec „	60
Grah,	10	Golob „	20
Fizol,	9	Seno, 100 kilo „	1 87
Maslo, kgr.	84	Slama, „	2 14
Mast,	64	Drva, trda, 4 metr.	7
Špeh frišen „	50	„ mehka, 4 „	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. jan.	7. zjutraj	738.4 mm.	-0.4° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.3 mm.	2.4° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	739.5 mm.	-3.6° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura -0.5, za 1-1° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. januarja 1892.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	421,561.000 gl. (- 10,572.000 gl.)
Zaklad v gotovini	246,364.000 „ (+ 77.000 „)
Portfelj	154,844.000 „ (- 14,371.000 „)
Lombard	26,693.000 „ (- 2,028.000 „)
Davka prosta bankovčena rezerva	37,235.000 „ (+ 12,466.000 „)

Dunajska borza

dne 27. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 95.20	gl. 95.35
Srebrna renta	94.55	94.80
Zlata renta	111.35	111.95
5% marcna renta	103.20	103.30
Akcije narodne banke	104.3	105.3
Kreditne akcije	307	310.50
London	118.05	118
Srebro	—	—
Napol.	9.38	9.38 1/2
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.92 1/2	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 137	gl. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	108	115
Ogerska papirna renta 5%	102	107
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	gl. 50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gl. 184	—
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	162
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	233	—

Zahvala.

Za mnogobrojne izkaze srčnega sočutja mej boleznijo in ob smrti našega iskreno ljubljenega in nepozabnega očeta, gospoda

Josipa Ekel-na

c. kr. vladnega svetnika in okrajnega glavarja v p.

za mnoge darovane vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem dragim in visokospoštovanim prijateljem, znancem in sorodnikom, zlasti gospodom uradnikom c. kr. deželne vlade in obema mestoma, Rudolfovemu in Ljubljani, svojo najsrčnejšo zahvalo tem potem, ker nam ni mogoče zahvaliti vsakega posebe.

Zalujoča obitelj
Ekel.

(106)

MAGGIJEVA zabela za juhe

izvrstne izbire se dobi pri Ivanu Luckmann-u v Ljubljani.

(20—5)

40 litrov

(82—3)

svežega neposnetega mleka

se odda še vsak dan v Lavrici pri gosp. Lenče-tu. Prejemnikom odda se mleko v množini od dveh litrov navzgor in velja liter v Ljubljano dostavljen 7 kr. Ako se naroči vsaj 20 litrov, velja liter le 6 1/2 kr. Naroča se ali naravnost v Lavrici ali pa v gostilnici „Pri belém volku“, Gledališke ulice št. 4.

COGNAC

naravnost s Francoskega pripe-ljan, najboljše stare vrste, v steklenicah à 3 gl. in v malih steklenicah à 1 gl. 75 kr.

Piccoli-jeva lekarna
„Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—2)

JANEZ OGRIS puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega závoda. (175—91)

Za izbornost blaga jamó izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

WEISER-jevo učilišče in vzgojevališče za deklice

Dunaj, I, Weihburggasse Nr. 10.
Pravica javnosti (1024—6)

za zasebno ljudsko in meščansko šolo, 2 nadaljevalna kurza; penzjonat.

Veliki svetli prostori z izborno ventilacijo, preskušene učiteljske moči, bogata zbirka učnih priprav. Izvrstna hrana in skrbno nadzorovanje gojenk.

Pravoveljavné svedoče.

Ugodna lega blizu mestnega parka. — Penzjonat je urajen z velikim komfortom. — Za telovadbo in ples posebne dvorane.

Prospekti pošiljajo se brezplačno in frankovano.

Magdalena Vollrath, Dr. Karol Weiser, upraviteljica penzjonata, ravnatelj.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(21-10)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

Na prodaj so

„Ljublj. Zvona“ letniki 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88.

„Slovana“ letniki 85, 86, 87.

Zbrani spisi Stritarja, zvezki 1., 3., 4., 5., 6.

vse v elegantno vezanih platnicah.

Vse te knjige dobé se za malo vsoto **36 gld.** —

Natačneje podatke dá in se dobé pod sifro (17-5)

M. L. Stadion 33. Trst.

V najem dam svojo gostilno na Krškem

s pohištvom, s steklenino, s namizno in kuhinjsko opremo.

Na razpolago so sledeči prostori: dve sobi za stanovanje, dve gostilniški sobi, devet sob za tujce, vinska klet, ledenica in lep vrt s kegljiščem, tudi po zimi za kegljanje pripravnim. — Pogoji izvedó se pri meni.

Fran Gregorič

posestnik na Krškem.

(96-2)

Samosvoja, povsem poštena in zanesljiva

babica

priporoča se častitim damam. Dame v drugem stanu dobé za samo 9 gld. dobro hrano in popolno oskrbovanje in sicer za 9 dnij. (1095-11)

Z odličnim spoštovanjem

Emilija Nasko

udova, hči zdravnika, izpitana babica, Gospodske ulice št. 3 uhod in zvonec je tudi v Židovskih ulicah št. 4.

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovjšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Naznanilo.

Hranilno in posojilno društvo na Ptuji ima občni zbor za l. 1891

dne 1. februarja 1892, ob 10. uri dopoludne

v društvenih prostorih

po sledečem dnevnem redu:

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Poročilo nadzorništva in nasvet gledé računov in porabe čistega dobička.
3. Volitev ravnateljstva.
4. Volitev nadzorništva.
5. Razni nasveti.

Ako bi dne 1. februarja ob 10. uri dopoludne ne prišlo zadostno število zadržnikov skliče se po § 40. društvenih pravil tisti dan ob 11. uri dopoludne s tistim dnevnim redom drugi občni zbor, kateri sme brezpogojno sklepati. (95-2)

Na Ptuji, dne 22. januarja 1892.

Na udeležbo vabi uljudno

ravnateljstvo.

Št. 227.

Razglas.

(32-3)

Pobiranje pasjega davka za leto 1892. se je v 1. dan januarja 1892. l. pričelo, in sicer je ta davek plačati v okrožji Ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si najdalje

do 10. februarja t. l.

preskrbé letošnje marke pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. av. velj.

Z ozirom na § 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, naj plačajo v pravem času takso, ker od 10. dne prihodnjega meseca naprej bode konjat loviti pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 1. januarja 1892.

! Razprodaja !

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

! Razprodaja !

! Razprodaja !

Razprodaja

modrobelo posteklene ploščevinaste kuhinjske posode

pri

Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovratno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni. — S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem, gostilničarjem, predstojništvom bolnic itd. najboljša prilika, svoje hišno in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za novo gospodarstvo sestavljeno hišno potrebščino iz železa od gld. 15.— do gld. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno izvrše. (54-4)

! Najnižje cene !

Velika Praška razstavna loterija.

(35-7)

Predzadnji teden.

Glavni dobitok

goldinarjev **100.000** goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja J. C. MAYER.